

AP5 HELLERE EN SUND KO END 500 KG MÆLK MERE

STØTTET AF

mælkeafgiftsfonden

Mælkeproducent Jens Vrist går mere efter sunde køer end højest mulige ydelse.

Hvis en ko fungerer uden problemer, kan hun sagtens få lov til at fortsætte i Jens Vrists besætning med en ydelse på 24-25 kg EKM. Han tror nemlig ikke på, at den bedste økonomi ligger i det sidste kg mælk.

”Jeg jagter ikke de sidste kg mælk, for jeg tror ikke, det er dem, jeg tjener pengene på. Ikke for enhver pris i hvert fald. Hvis det betyder flere dyrlægebesøg, specialbehandlinger og køer, jeg skal gå og flytte rundt på, har jeg svært ved at se, hvad jeg tjener på det,” mener den vestjyske landmand.

Han er midt i en udvidelse fra 140 til 200 jerseykøer. De malder i gennemsnit 4,3 år, før de sættes ud, hvilket giver en livstidsydelse på 38-39.000 kg EKM.

”Det er en helt bevidst strategi at gå efter en god holdbarhed og en høj livsydelse. Jo flere år har du jo til at betale en ko, så jeg tror på, der er bedst økonomi i holdbare køer. Samtidig betyder det også flere kvier, du kan sælge til levebrug, og det er der jo også økonomi i,” fortæller Jens Vrist.

”Jeg får skyldfølelse hver gang en ko dør eller må slagtes tidligt. Det er en sort plet på min faglighed,” fortæller Jens Vrist. Foto: Privat.

SYSTEMATIK OG KONSEKVENNS

Og selv om bedriftens aktuelle udskiftningsgrad på 17 pct., ifølge Jens, er lige lav nok – målet er 25 pct., som den var før udvidelsesforløbet – betyder det dog ikke, at køerne får lov at blive i besætningen for enhver pris.

”Hvis de får problemer med yver eller ben, eller de bliver svære at malke, kommer de ud, for jeg prøver at skaffe mig af med alt, der gør vores hverdag mindre effektiv. Men så længe de malker over 20 kg EKM uden bøvl, får de lov at blive i besætningen, hvis der er plads i stalden, og vi ikke har nye kvier at sætte ind i stedet,” siger han.

I det hele taget efterlader et besøg på bedriften en fornemmelse af systematik og konsekvens. Eksempelvis afgoldes der helt fast hver fredag, og blanding af foder sker helt ens hver gang.

”Vi har installeret en ’timer’ i traktoren, så foderet bliver blandet nøjagtig 20 minutter hver gang. Vi fandt jo ud af, at vi ikke var lige hurtige til de opgaver, vi lavede, mens foderet blev blandet, så det var forskelligt, hvor godt foderet blev blandet,” fortæller Jens Vrist med et grin.

Jens Vrist er også helt konsekvent med at give calcium omkring kælvning. Alle 3. kalvs køer og ældre får calcium to gange. Og den opgave er, ifølge den økologiske landmand, ikke i konflikt med ønsket om en rationel hverdag.

”Det er stadig mere rationelt end bare én ko, der lægger sig og ikke kan rejse sig igen,” mener han.

I det hele taget har han stor fokus på overgangskøer og vægter også goldkøerne højt.

”Vi bruger nogle rigtig gode mineraler til goldkøerne, for jeg tror på, at goldkomineraler er så billig en forsikring, at det ikke er det, der skal spares væk. Det er pebernødder, vi kan spare der i forhold til så meget andet. Til gengæld bruger jeg ikke megen energi på hverken mineraler eller nye foderplaner til de malkende køer,” afslører han.